

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 9C/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616208759
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4616208759.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci žalobcu: T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, P. proti žalovanému: I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX/X, P., právne zastúpený advokátom Mgr. Dávidom Štefankom, so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, o zaplatenie 3 800 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3800 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.11.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu 30.12.2016, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3 800 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.11.2016 do zaplatenia, titulom nevrátenej pôžičky. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.10.2016 na základe ústnej zmluvy o pôžičke poskytol žalovanému v hotovosti a v celosti k rukám žalovaného sumu 8 800 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote do 31.10.2016. Skutočnosť, že zmluva bola uzavretá v ústnej forme odôvodnil žalovaný tým, že sporové strany sú si vzájomne dobre známe a ich vzťahy boli doposiaľ založené na dobrej dôvere a jednalo sa o dobré kamarátske vzťahy. Nakoľko žalovaný uvedenú sumu v dojednanej lehote nevrátil, od novembra 2016 s ním začal žalobca komunikovať telefonicky a prostredníctvom internetu, nakoľko žalovaný sa vyhýbal osobnému kontaktu s ním. Žalobca poukázal na to, že v predmetnej komunikácii žalovaný potvrdil, že sumu 8 800 eur vráti žalobcovi a dokonca mu opakovane oznámil, že uvedenú sumu už zaslal na jeho účet a prostredníctvom internetu mu dokonca zaslal aj kópiu príkazu na úhradu uvedenej sumy. Všetky tieto tvrdenia, ako aj zaslané doklady sa však podľa žalobcu ukázali ako nepravdy a zavádzanie zo strany žalovaného. Následne až dňa 10.12.2016 mu žalovaný prostredníctvom poštovej poukážky uhradil sumu 5 000 eur a zvyšok pôžičky doposiaľ nevrátil.

2. Tunajší súd vo veci vydal dňa 06.02.2017 platobný rozkaz č.k. 9C/57/2016-40, ktorým vyhovel podanej žalobe. V dôsledku včas podaného odporu žalovaným bol uvedený platobný rozkaz uznesením tunajšieho súdu č.k. 9C/57/2016-49 zo dňa 08.03.2017 zrušený a vo veci bolo nariadené pojednávanie.

3. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že tvrdenia žalobcu v podanej žalobe sa nezakladajú na pravde, nakoľko so žalobcom nikdy neuzatvoril žiadnu zmluvu o pôžičke. V danom prípade sa jednalo o stávkovú príležitosť, pričom zbieral peniaze, a možnosť staviť si ponúkol aj žalobcovi. Stávka sa však nakoniec neuskutočnila, a tak žalobcovi vrátil jeho vklad t.j. 5 000 eur. O tom, že sa jedná o stávku podľa

žalovaného svedčí aj komunikácia na facebooku- messengeri medzi žalobcom a priateľkou žalovaného. O tom, že sa jednalo o stávkovú príležitosť vedeli aj ďalšie osoby, a to svedkovia L. A. a L. W., ktorých aj navrhol vypočuť. Žalovaný zároveň v podanom odpore uviedol, že je síce pravdou, že vo vzájomnej komunikácii žalobcovi oznámil, že mu poslať 8 800 eur, avšak to len preto, že žalobca na neho robil veľký nátlak a preto chcel mať od neho pokoj, pričom táto skutočnosť nebola z jeho strany (žalovaného) myslená vážne. Žalovaný zároveň poukázal na § 845 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výhry zo stávk a hier nemožno vymáhať, vrátane pohľadávky z pôžičiek poskytnutých vedome do stávky alebo hry. Žalovaný preto žiadal podanú žalobu zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, svedkov ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vrátane facebookovej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným, medzi žalobcom a priateľkou žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

4.1. Žalobca uviedol, že začiatkom októbra 2016 ho doma navštívil žalovaný a požiadal oho o pôžičku na byt. Keďže sa poznali dlhé roky, nemal dôvod mu neveriť a preto mu odovzdal v hotovosti sumu 8 800 eur, za prítomnosti svojej priateľky C. Q.. So žalovaným sa dohodli na vrátení peňazí cca. o 1 mesiac, s tým, že už vtedy u žalovaného hovoril, že mu pošle aj niečo navyše. Žalobca ďalej uviedol, že pár dní po odovzdaní peňazí sa však od kamaráta L. U. dozvedel, že žalovaný sa chváli stávkovaním, preto mu zatelefonoval s tým že dúfa že peniaze čo mu poskytol, nepoužil na stávkovanie. Žalovaný najskôr zapieral, následne ale priznal, že časť peňazí od použil na stávkové príležitosti, ale zároveň mu uviedol, že sa nemá báť a pošle mu aj niečo navyše - že pošle 11 300 eur, a na uvedenú sumu mu poslal aj vymyslený prevodný príkaz, ktorý sa však tiež nezrealizoval. Keďže peniaze stále nechodili, povedal žalovanému, že to oznámi jeho priateľke, a vtedy mu žalovaný poslal ďalší vymyslený prevod na sumu 8 800 eur, ktorý však tiež nebol zrealizovaný. Žalovaný sa stále vyhovárať, že má staré kódy, že si ich musí ísť zmeniť do banky, potom zase, že potrebuje zadať aj svoju adresu, keďže to ide z cudziny - z Rakúska. Žalobca preto kontaktoval priateľku žalovaného F. F., ktorej som oznámil, že žalovanému požičal peniaze a chce ich naspäť, ktorá mu najprv tvrdila, že žalovaný jej povedal, že si požičal iba 1000 eur, následne že 5000 eur. Priateľka žalovaného mu prisľúbila, že sa to bude snažiť vyriešiť, ale toľko peňazí naraz nemá. Až následne asi v polovici decembra 2016 bola žalobcovi cez Poštovú banku poukázaná suma 5 000 eur. Žalobca trval na tom, že nemal žiadnu vedomosť o tom, že by mal tieto peniaze poskytovať za účelom stávky. Vo vzťahu k svojim vyjadreniam v predloženej elektronickej komunikácii na č.l. 47, v ktorej uvádzal, že „...prišiel za ním za toľko si daj, toľko ti vrátim“ ako aj vyjadrenie „ja som nešiel do žiadneho rizika“, žalobca uviedol, že vetou, že nešiel do žiadneho rizika myslel to, že on nedával žalovanému peniaze na stávkovanie, a keď sa mu následne žalovaný priznal, že časť poskytnutých peňazí použil na stávky, tak mu sám žalovaný uviedol, že mu vráti viac.

4.2. Žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach, že medzi stranami nešlo o zmluvu o pôžičke, nakoľko žalobca mal vedomosť, že sa jedná o stávkovú príležitosť, za účelom ktorej odovzdal žalovanému iba sumu 5 000 eur. Po dedine sa vedelo, že žalovaný sa venuje stávkovacej činnosti, dozvedel sa o tom aj žalobca, ktorý sa chcel na tom tiež zúčastniť a z tohto dôvodu odovzdal žalovanému sumu 5000 eur. Napriek tomu, že stávka čiastočne vyšla a čiastočne nie, žalovaný žalobcovi vrátil celú vloženú sumu. Skutočnosť, že žalobcovi poslal doklad (prevodný príkaz) o poukázaní sumy 8800 eur odôvodnil tým, že tento bol vyhotovený z obavy zo žalobcu, keďže tento na neho vyvíjal nátlak, vyhrážal sa mu, napríklad že mu odšrobuje hlavu, čo vyplýva aj z messenger komunikácie, preto zo strachu naťahoval čas, pričom pôvodne chcel túto sumu aj žalobcovi vrátiť, vybavoval si za týmto účelom v Rakúsku pôžičku, ktorú mu ale po 2 týždňoch zamietli, pretože má v Rakúsku len prechodný pobyt. Žalovaný ďalej tvrdil, že uvedenú sumu 5000 eur mu žalobca neodovzdal naraz, ale sumu 3000 eur mu odovzdal v Mlynoch v Nitre za účelom stávky na zápas, ktorý aj vyšiel a žalobca získal 1800 eur. Boli dohodnutí, že ak tento prvý zápas vyjde, peniaze z výhry mu vráti do týždňa, teda spolu 4800 eur. Na druhý deň mu však dal žalobca ďalší vklad vo výške 2000 eur, ktoré mu odovzdal v hotovosti v aute, pri Bille v Topoľčanoch. Tento druhý zápas však nevyšiel, a pre taký prípad neboli nijako dohodnutí, pretože žalobca počítal s tým, že vyhrá. Podľa žalovaného tak žalobcovi zostala u neho na základe toho prvého výherného zápasu suma 4800 eur, napriek tomu mu však vrátil 5000 eur, pretože bol z jeho strany na vyvíjaný veľký tlak, bál sa, nakoľko žalobca je držiteľom zbrane, a vyhrážal sa mu (žalovanému), že mu dá odšrobovať hlavu; je však pravdou, že cez políciu to (žalovaný) neriešil. Žalovaný následne na pojednávaní dňa zároveň poukázal aj na to, že sumu 8 800 eur sľúbil žalobcovi vrátiť z dôvodu obáv pred ním, keďže tento sa mu vyhrážal aj prostredníctvom SMS (č.l.105).

Žalobca ďalej na preukázanie skutočnosti, že žalovanému odovzdal sumu 8 800 eur poukázal na svoju komunikáciu s priateľku žalovaného, v ktorej podľa neho samotná priateľka žalovaného potvrdila, že mu odovzdal sumu 8 800 eur.

4.3. Z fotokópie poštovej poukážky (č.l.5) súd zistil, že dňa 10.12.2016 žalovaný poukázal žalobcovi sumu 5 000 eur.

4.4. Z predloženej facebookovej komunikácie medzi sporovými stranami, s počiatočným dátumom 09.11.2016 (č.l. 6-34) vyplýva, že žalovaný opakovane prisľuboval žalobcovi, že mu vracia peniaze, resp. že za týmto účelom navštevuje banku a zadáva prevodný príkaz, pričom v komunikácii na č.l. 12 žalovaný potvrdil, že má žalobcovi zaslať sumu 8 800 eur. Obdobne v komunikácii založenej na č.l. 16, ako aj č.l. 28 - 29, žalovaný potvrdil žalobcovi, že je v omeškaní a zároveň v správe na č.l. 34 zaslal žalobcovi vyplnený prevodný príkaz, v ktorom mu preukazoval poukázanie sumy 8 800 eur.

4.5. Elektronická komunikácia strán (na čl. 103-104) zo dňa 08.11.2016 zároveň potvrdzuje pravdivosť tvrdení žalobcu o tom, že žalovaný mu okrem fotky vyplneného príkazu na sumu 8 800 eur zaslal aj vyplnený príkaz na sumu 11 300 eur, keďže sú na ňom vyplnené rovnaké identifikačné údaje, ako na príkaze na úhradu sumy 8 800 eur (č.l. 34).

4.6. Svedkyňa C. Q., priateľka žalobcu, uviedla, že bola pri odovzdávaní peňazí žalovanému, a aj pri situácii ktorá tomu predchádzala, pretože začiatkom 10/2016 prišiel žalovaný k žalobcovi domov, u ktorého sa v tom čase nachádzala aj ona a sedela v obývačke za zašuchovacou stenou, kde všetko počula. Žalovaný chcel od žalobcu požičať 8 800 eur na byt, ktorý ide kupovať s tým, že do mesiaca peniaze žalobcovi vráti, a keďže to bolo tak narýchlo ešte mu aj sľúbil niečo navyše. Žalobca mu povedal, že taký obnos nemá, že mu dá 7 000 eur a ráno vyberie zvyšok. Žalovanému to ale ponáhľalo a ju žalobca požiadal o požičanie 2000 eur, že ráno jej ich vráti, s čím súhlasila, a žalovaný povedal, že ráno sa pre tie peniaze zastaví. Podľa svedkyne žalovaný musel vedieť, že sa o tom so žalobcom rozprávajú, pretože aj samotný žalobca mu hovoril, že sa jej ide opýtať. Peniaze odovzdal žalobca žalovanému na druhý deň ráno doma v P., kde bola prítomná aj ona a videla ako žalobca žalovanému odovzdáva z ruky do ruky peniaze, ktoré si žalovaný prerátal a odišiel. Odovzdané mu bolo 8 800 eur. Bavili sa ešte o tom, že do konca októbra má žalobca peniaze späť.

4.7. Svedkyňa F. F., priateľka žalovaného, uviedla, že žalobca jej v 11/2016 začal vypisovať na facebook, aby si urobila poriadky so žalovaným, ktorý mu dlhuje peniaze a to 8 800 eur. Pýtala sa žalobcu či je to 8 800 eur s výhrou, žalobca napísal že spolu. Žalovaný mu potom vrátil 5 000 eur a povedal jej, že tých 5 000 eur od žalobcu aj reálne dostal a to na tipovanie. Žalobca jej ale napísal, že chce ešte 3 800 eur a že či si to vyrieši ona, alebo to má riešiť on. Žalobca jej ešte písal, že keď žalovanému tie peniaze dával, tak ich bol ráno vyberať v bankomate. Predtým ako jej napísal žalobca, nevedela, že žalovaný sprostredkúva stávkovanie pre iné osoby. O tom sa dozvedela až od žalobcu a žalovaný jej nikdy nepovedal, že by tie peniaze, ktoré prevzal od žalobcu boli pôžičkou. Svedkyňa potvrdila, že písala žalobcovi, či si žalovaný od neho požičal 1000 eur na byt. Lebo to jej povedal žalovaný, ale žalobca jej napísal že žalovanému nepožičal žiadnych 1000 eur na byt.

4.8. Svedok L. W. uviedol, že je bratrancom žalobcu a žalovaný je býval kamarát. Podľa svedka boli kamarátmi, pokiaľ sa od žalobcu nedozvedel o tejto záležitosti. Od žalobcu vie, že požičal žalovanému peniaze, nevie na aký účel to bolo, ani akú sumu, a od žalobcu sa zároveň dozvedel, že keď si zisťoval o žalovanom nejaké informácie tak zistil, že je zaplatený v stávkovaní, a že je do toho zaplatených viac osôb. On sám (svedok) o tom, že žalovaný stávkuje vedel ešte pred rozhovorom so žalobcom, nakoľko tohto stávkovania sa zúčastňoval aj on (svedok), pretože keď sa mu v 04-05/2016 a pokazilo auto, žalovaný mu ponúkol, že mu finančne vie pomôcť, že sa jedná o stávkovanie, že má určitých ľudí ktorí sa tomu venujú a nie je tam žiadne riziko. Išlo o stávkovanie na šport, ale bližšie ten systém svedok nepozná. Doposiaľ mi je žalovaný z tohto stávkovania dlžný 11 000 eur. Žalovaný mu povedal, že aj žalobca bol do toho zatiahnutý, avšak akým spôsobom, žalovaný nepovedal.

4.9. Svedok L. A. uviedol, že pozná žalobcu aj žalovaného od detstva a sú kamaráti. Vie len to, čo sa dozvedel od žalobcu a žalovaného. Žalobca mu povedal, že dal žalovanému 8800 eur na byt a žalovaný mu zase povedal, že žalobca mu dal 5000 eur na stávkovanie. Svedok uviedol, že vedel o tom, že žalovaný stávkoval, a že mu za týmto účelom boli odovzdávané peniaze a urobil tak aj svedok

a začalo to asi pred dvomi rokmi. Bližšie ho systém fungovania toho stávkovania nezaujímalo, fungovalo tak, že mu žalovaný napísal, že vie o nejakom zápase, či si chce vložiť. Nevie či sa na tomto stávkovaní podieľal aj žalobca. Žalovaný mu (svedkovi) garantoval, že mu vráti peniaze aj výhru, dôveroval mu, inak by mu nedal peniaze. Doposiaľ mu vždy boli vrátené aspoň vklady, čiže nič netratil. Svedok potvrdil, že sa stretol so žalobcom, ktorý sa ho pýtal, či mu žalovaný náhodou nedlží peniaze, lebo že jemu dlží a už dlhšiu dobu to s ním rieši. Žalobca mu však nepovedal za akým účelom peniaze žalovanému dával.

5. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

5.1. Podľa § 845 Občianskeho zákonníka, výhry zo stávok a hier nemožno vymáhať; vymáhať nemožno ani pohľadávky z pôžičiek poskytnutých vedome do stávky alebo hry. Také výhry a pohľadávky nemožno ani platne zabezpečiť.

5.2. V zmysle § 845 Občianskeho zákonníka, ide predovšetkým o výhry zo stávok a hier uzavieraných súkromne medzi fyzickými osobami a rovnako o pôžičky medzi týmito subjektmi. Občiansky zákonník teda takýmto právnym vzťahom vzniknutým z hazardných hier medzi občanmi neposkytuje ochranu. Stávka pritom predstavuje príslub plnenia v prípade, že nastane určitá okolnosť, resp. udalosť (náhodná resp. nezávislá od vôle človeka), ktorá môže nastať len v budúcnosti alebo už nastala, avšak nebolo isté či sa tak stalo za určitých okolností. Rovnako aj podstatou hry je vždy určitá neistá udalosť, pričom jej splnenie nie je v moci niektorej zo zmluvných strán. Nároky zo stávky a hry, pokiaľ prišlo k dobrovoľnému plneniu stranou ktorá prehrala a prijatím výhry výhercom, nemožno požadovať späť - a takéto nároky ani nemožno požadovať za bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ by však stávka alebo hra bola súdom vyhlásená za neplatnú, v takom prípade možno sa domáhať vydania nároku na bezdôvodné obohatenie. V opačnom prípade, ak by došlo (v prípade platnej stávky alebo hry) k uplatneniu nárokov z nej na súde, musel by súd takúto žalobu zamietnuť. Zároveň platí, že stávka aj hra, sú zmluvami, t.j. vznikajú na základe konsenzu zmluvných strán ohľadne celého obsahu zmluvy.

5.3. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

5.4. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

6. Z citovaného zákonného ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, keďže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu tejto dohody je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplývať i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňaží nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. Ak teda k odovzdaniu predmetu pôžičky nedošlo, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozhodnutie NS SR 3Cdo/325/2009) a to, aj keby všetky náležitosti tohto právneho úkonu, vrátane náležitostí vôle boli dané. V prejednávanej veci bolo preto pre posúdenie otázky platnosti zmluvy o pôžičke nevyhnutné zistiť, či došlo k jej poskytnutiu - odovzdaniu peňaží. Skutočnosť poskytnutia pôžičky v konaní vždy preukazuje veriteľ, v prejednávanej veci žalobca.

7. Podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré mu môžu privodiť jeho úspech v spore, a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať (§ 132 ods. 1 CSP). Uvedené ustanovenie stanovuje teda aj dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia

súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké dôsledky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť týchto skutkových tvrdení. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania.

8. Predmetom tohto konania bol nárok žalobcu o zaplatenie sumy 3 800 eur s príslušenstvom voči žalovanému, na základe ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke zo dňa 01.10.2016. Podľa tvrdení žalobcu, uvedenu sumu, základe zmluvy o pôžičke, odovzdal žalovanému v hotovosti k jeho rukám. Tieto tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy o pôžičke ako aj odovzdanie uvedenej sumy v hotovosti k rukám žalovaného bolo v konaní potvrdené aj výsluchom svedkyne C. Q., ktorá uviedla že za týmto účelom ona sama poskytla žalobcovi sumu 2 000 eur. Žalobca zároveň tvrdil, že pôžičku vo výške 8 800 eur mal žalovaný podľa dohody vrátiť do konca októbra 2016.

9. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že žalobca mu v skutočnosti odovzdal sumu 5000 eur a to na dvakrát, a to tak, že sumu 3000 eur mu žalobca odovzdal v Mlynoch v Nitre za účelom stávky na zápas a na druhý deň mu žalobca odovzdal ďalší vklad vo výške 2000 eur, v hotovosti v aute, pri Bille v Topoľčanoch. Podľa tvrdenia žalovaného tento druhý zápas však nevyšiel, a pre taký prípad neboli nijako dohodnutí, pretože žalobca počítal s tým, že vyhrá. Podľa žalovaného tak žalobcovi zostala u neho na základe toho prvého výherného zápasu suma 4800 eur, napriek tomu mu však vrátil 5000 eur, pretože bol z jeho strany na vyvíjaný veľký tlak. To, že sumu 5000 eur žalovaný žalobcovi vrátil medzi stranami sporné nebolo.

10. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná. Okrem výpovede svedkyne C. Q. pravdivosť tvrdenia žalobcu podľa názoru súdu nepriamo preukazuje aj obsah elektronickej komunikácie medzi stranami sporu (č.l. 6-34, 103 doložená do spisu ako aj výpovede ostatných v konaní vypočutých svedkov.

11. Žalovaný totiž na preukázanie svojich tvrdení o tom, že prvá stávka, na ktorú mu mal podľa jeho tvrdenia žalobca poskytnúť sumu 3 000 eur vyšla, ale následne druhá stávka na ktorú mu mal poskytnúť sumu 2000 eur nevyšla, nepredložil žiadne dôkazy. Rovnako sa nelogickým a nepreukázaným potom javí aj tvrdenie žalovaného vo vzťahu k tej druhej (ním tvrdenej stávkovej príležitosti v sume 2000 eur), že pre prípade že táto stávka nevyjde neboli so žalobcom dohodnutí, lebo žalobca si bol istý, že to vyjde. Nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti a vo vzťahu k akej stávke konkrétne by mala táto istota vyplývať a z akých skutočností prameniť, teda nebola preukázaná platná dohoda o poskytnutí peňazí na účely stávkovania. Žalovaný zároveň nešpecifikoval konkrétne o aké stávky, kedy a na akú konkrétnu stávkovú príležitosť sa malo jednať. Súdu sa zároveň nejaví ako dôveryhodné ani tvrdenie žalovaného o tom, že napriek tomu, že mu mal žalobca za účelom stávky poskytnúť iba sumu 4800 eur, si vzhľadom na nátlak zo strany žalovaného snažil vybaviť v Rakúsku pôžičku, aby mu vrátil väčšiu sumu a preto naťahoval čas a poslal žalobcovi vyplnený príkaz na sumu 8 800 eur. Z výpovede svedkov A. a W. totiž vyplýva, že jednému z nich žalovaný peniaze dlhuje naďalej (11 000 eur) a druhému sa vrátilo iba to čo vložil. Preto nie je zrejmé, z akého dôvodu by si mal žalovaný potom vybavovať pôžičku v Rakúsku, aby práve žalobcovi vrátil až sumu 8800 eur resp. podľa ďalšieho prevodného príkazu až 11 300 eur (č.l. 103) pokiaľ by v skutočnosti od neho prevzal iba sumu 4800 eur.

12. Obdobne z elektronickej komunikácie medzi priateľkou žalovaného (F. F.) a žalovaným (č.l. 93) ako aj výpovede tejto svedkyne na pojednávaní vyplýva, že jej zase žalovaný tvrdil, že si od žalobcu požičal sumu 1000 eur na byt. Žalovaný tak v konaní nepreukázal, že by mu žalovaný odovzdal iba sumu 5000 eur a že by tak urobil vedome za účelom ich vloženia do stávky.

13. Podľa názoru súdu z vykonaného dokazovania nevyplýva ani tá skutočnosť, že dôvodom „naťahovania“ času a zasielania nepravdivých prevodných príkazov zo strany žalovaného by mal byť nátlak zo strany žalobcu, keďže k tejto otázke najskôr žalovaný argumentoval tým, že sa mu mal žalobca vyhrážať odšroubovaním hlavy, pričom z predložených listín (č.l. 91) vyplýva, že uvedený výraz spomenul žalobca v komunikácii s priateľkou žalovaného (nie so žalovaným), a to dňa 24.11.2016 t.j. až deň nasledujúci po sms komunikácii so žalovaným zo dňa 23.11.2016 (č.l. 105) kde sa uvádza aj slovo výpalník, avšak je zrejmé, že sa nejedná o celú komunikáciu ktorá v ten deň medzi stranami prebehla, ide o časť vytrhnutú z celkového kontextu a zároveň je zrejmé, že uvedenou sms (č.l. 105)

žalobca reagoval na správ žalovaného, ktorú už však žalovaný nepredložil. V kontexte situácie, keď bol žalovaný bol takmer dva mesiace s vrátením peňažnej sumy v omeškaní, ako aj s prihladnutím na obsah a formu ich celkovej komunikácie ako bola súdu predložená, súd nevníma uvedenie týchto spojení za vyhrážanie, ktoré by odôvodňovalo vyššie opísané správanie žalovaného (vybavovanie si pôžičky v Rakúsku a naťahovanie času), keďže žalovaný zároveň potvrdil, že uvedené vyhrážanie neriešil cestou polície. Zároveň obavu zo žalobcu podľa súdu nemožno odôvodniť ani samotnou skutočnosťou, že žalobca je držiteľom zbrane, pretože táto skutočnosť sama o sebe, ak by aj bola pravdivá, neodôvodňuje obavy z určitej osoby, nakoľko v opačnom prípade by sa jednalo o bezdôvodnú kriminalizáciu všetkých legálnych držiteľov zbraní.

14. Vychádzajúc zo zisteného a vyššie opísaného skutkového stavu, posudzujúc unesenie dôkazného bremena žalobcom, ako aj hodnotiac obranu žalovaného, dospel súd k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že medzi stranami sporu došlo 01.10.2016 k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobca odovzdal žalovanému sumu 8800 eur, ktorá skutočnosť je potvrdená výpoveďou svedkyne Q., aj elektronickou komunikáciou strán, v ktorej samotný žalovaný potvrdzuje že má žalobcovi vrátiť sumu 8800 eur. Rovnako mal súd za preukázaný aj žalobcom tvrdený termín vrátenia pôžičky t.j. do konca októbra 2016 t.j. do 1 mesiaca, nakoľko už z obsahu textu komunikácie (správ) samotného žalovaného počnúc 09.11.2016 vyplýva jeho vedomosť o tom, že už v uvedený čas mal peniaze žalobcovi vrátiť a že je v omeškaní (č.l. 6 čl. 11, č.l. 16) Žalovaný v tejto komunikácii nepoprel uzatvorenie a podpísanie zmluvy o pôžičke, nenamietal, že mu taká suma nebola vyplatená, a teda, nemá teda ani prečo takúto sumu žalobcovi vracaať, ale naopak prejavil ju vrátiť a skutočnosť, že k tomu ešte nedošlo vo vzájomnej komunikácii so žalobcom odôvodňoval len (tvrdenými) problémami s bankou.

15. Súd preto dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť v prospech žalobcu, ktorý tvrdil, že došlo so žalovaným k uzatvoreniu platnej zmluvy o pôžičke, keď podľa názoru súdu žalobca predloženými dôkazmi preukázal svoj nárok. Napriek tomu, že súd prihladol na procesnú obranu žalovaného dlžníka, ktorá tvrdila, že mu tvrdená suma 8 800 eur nebola reálne odovzdaná, súd mal za to, že sa mu nepodarilo preukázať svoje tvrdenia. Tvrdenia žalovaného, produkované v konaní, neboli podľa názoru súdu spôsobilé zvrátiť unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu a spochybniť existenciu zmluvného vzťahu založeného zmluvou o pôžičke.

16. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd, za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, keď preukázal, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke v sume 8 800 eur a žalovanému vznikla povinnosť požičanú sumu vrátiť. Uvedenú povinnosť žalovaný splnil čiastočne to vo výške 5000 eur a zvyšok 3 800 eur doposiaľ žalobcovi nevrátil. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3800 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.11.2016, keď mal súd za preukázanú aj dohodu strán o tom, že pôžičku vráti žalovaný najneskôr do konca októbra 2016 (bližšie vid' bod 14. tohto odôvodnenia)

17. rok z omeškania teda súd priznal v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t. j. dňom nasledujúcim po dohodnutom dni na vrátenie peňazí a v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v znení účinnom od 01.02.2013.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o konkrétnej sume ktorých rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.